

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXIV. Qualiter hic liber sit provius.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XXIII.

QUOD QUI DONUM DEI IN ALIIS DILIGUNT SIMILE MERITUM
HABEBUNT.

ALIA vice cum pro omnibus hunc librum lecturis Domi-
num orasset, et quid meriti ex hoc quod donum Dei
in aliis diligerent consequerentur interrogaret, ille respondit:
« Omnes qui hoc donum meum in aliis diligunt, simile meri-
tum et eandem gloriam quam illi meruerunt, quibus hanc
obtuli gratiam, et ipsi consequentur¹. Sicut si sponsa haberet
monile pulcherrimum, quod omnem decorem perornaret, si
aliæ sponsæ secundum illud exemplar similia sibi monilia
facerent, eandem decoris gloriam haberent : sic animæ
eorum, qui per charitatem sibi vindicant hoc donum, simile
meritum et gloriam, quam illis daturus sum quibus hanc
contuli gratiam, et ipsi sunt accepturi. »

CAPUT XXIV.

QUALITER HIC LIBER SIT PROVISUS.

QUOD hic liber vere ex Deo sit, et sua favente gratia
conscriptus², et quod LIBER SPECIALIS GRATIÆ
nominetur et sit, longe ante hoc modo præostensum
est. Nam illa persona quæ hunc librum partim ex ore
ipsius, partim ex ore sibi familiarissimæ³ conscripsit.

1. Cf. c. 7. supra.

2. Cf. Part. II. c. 42.

3. Id est, sanctæ Gertrudis. Cf. Part. VII. c. 21.

ante tres annos fere talem per somnum vidit visionem. Videbatur enim sibi quod hæc Deo digna persona de qua sermo est devotissime communicaret. Cumque a Communionem sancta rediret, habebat phialam auream maximam, longiorem cubito ; et alta voce cœpit decantare dicens : « *Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum* » ; post hæc dixit omnibus : « Quis vult de melle cœlestis Jerusalem ? » Tum Sororibus omnibus quæ in choro erant ad eam accedentibus, singulis de phiala illa favum mellis propinabat. Illa autem persona quæ hæc in visu conspexit etiam accessit, et illa dedit ei buccellam panis de illo melle infusam ; quam dum illa manibus teneret, miro modo buccella illa simul cum melle excrescere cœpit, ita ut buccella in panem integrum, mollem et calidum excresceret, et favus ille panem tam intus quam foris penetrans, etiam per manus se tenentis in similitudine olei, in tanta ubertate distillabat, ut sinum ejus et deinde ipsam terram influens irroraret.

De melle
hujus libri.

Nec hoc silendum puto, quod cum hic Liber cum magna cautela servaretur a personis quæ ipsum scribebant, die quodam sancto, una ex eis volens in eo legere, cum vix aperuisset librum, alia quædam persona in vehementia dixit ad eam : « Eia ! quid boni habetur in hoc libro ? quia primo ut eum aspexi, cor meum miram et tam affectuosam sensit commotionem, quæ omnia membra mea pertransivit. »

Merito ergo hoc volumen nomen LIBRI SPECIALIS GRATIÆ a Deo accepit, quod in figura tam dulcissimi liquoris præmonstratum est, et quod corda intuentium se tam facile et tam suaviter penetravit. Nihil enim dulcius divinæ gratiæ consolatione, nec aliquid sic animam afficit et illuminat, quomodo hæc gratia, et ad omne opus bonum animat et confortat. Unde Apostolus dicit : *Optimum est gratiæ corroborare.* (HEBR. XIII. 9.) Similiter quod verba Dei quibus hic

Merito
nomen
gratiæ liber
acc

liber abundat animam illuminant, ostendit et psalmista cum dicit: *Declaratio sermonum tuorum, Domine, dat intellectum parvulis* (PSAL. CXVIII. 130).

CAPUT XXV.

QUOD OPERA CHARITATIS HOMINEM AB OMNI VENIALI PECCATO
MUNDANT.

CUM, ut jam præscriptum est ¹, Deum ad hanc personam ² dixisse eam non fuisse tam gratiferam ut dignum fuisset, duæ personæ ejusdem familiares, hoc pro ea supplere cupientes, tot laudis carmina Deo persolvi pro ea fecerunt³, per Antiphonam: *Ex quo omnia*, etc. quot dies vixerat in terris. Has laudes dum ipsa offerret Deo in unione amoris, quo ex Corde ipsius omnia dona sua profluxerunt, et in unione gratitudinis, qua per Filium suum omnia in ipsum refluerunt, vidit de Corde Dei rivum magnum et purissimum cum impetu defluere, et animas earum quæ hæc ex charitate pro ea legerant ab omni macula emundare. Et ait Dominus: « Sic omnia charitatis opera hominem ab omni veniali peccato purificant; sed mortale peccatum, quod animæ more picis fortiter adhæret, confessione et majori contritione aboleri oportet. Omnia etiam charitatis opera in Corde meo, velut thesaurum mihi specialiter dilectum, reservo, donec ille qui ea operatus est ad me veniat, et tunc ad cumulum meriti et gratiæ ejus ea sibi reddo. »

Charitatis
opera in
Christi
Corde
reservantur.

Nec in hoc familiari suæ suffecit, quæ ipsam in Christo

1. Cf. cap. 25. supra.
2. Nempe beatam Mechtildem.
3. Cf. *Legat.* Lib. V. c. 4. in fine.